

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

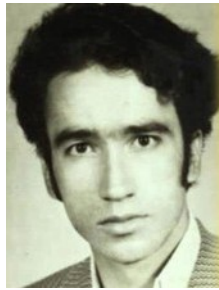
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شاعر: زنده یاد "داوود سرمد"
ویراستاری و ارسال از: احمد پوپل
۰۱ اگست ۲۲

زنده یاد داوود سرمد

اشعار زنده یاد «داوود سرمد»

۹۵

در شبِ افسردهٔ تاریک

در شبِ افسردهٔ تاریک
من به این دلتنگی داغم
در کویرِ دشتِ تنهایی
می زخم آتش به جان شب
آتشین رنگم!

در شبِ افسردهٔ تاریک

من به این بیتابی شوقم
با سکوتِ تلخ سنگین دل
همچو رود مست با ساحل
بر سر جنگم

در شبِ افسردهٔ تاریک

من به این آتش زبانیهای آهنگین

در فضای سرد و دردآگین
در سکوتی این قدر سنگین
آتشم
آتشم؛ اما
در دلِ سنگم
آه
من چه دلتنگم
من چه دلتنگم!
تا فرازِ کهکشانِ سبزِ رؤیاها
می کند پرواز
مست و بی آواز
چون عقابِ شعله پیکر
نغمهٔ چنگم
در رگِ خاموشی شبها
چون صدای عقربکهای زمان جاریست
موج آهنگم
در شبِ افسردهٔ تاریک
من به این لب تشنگی های شررجوشم
با نگاهِ چشمِ خاموشم
از شرابِ پرتوِ سردِ نگاهِ اخترِ پُر نور
باده می نوشم
در شبِ افسردهٔ تاریک
ز آن سویِ شرقِ امیدِ روشن فردا
می رسد آوازِ پایِ صبحِ در گوشم!
در شبِ افسردهٔ تاریک
سوزنِ مژگانِ چشمِ جست و جوهایم
تارِ باریکِ نگاهِ انتظارم را
با گریبانِ افق تا صبح
بخیه می سازد
اخترِ اندوه در قلبم
رقتبرفته رنگ می بازد
در شبِ افسردهٔ تاریک
پای و سرِ چشمم
تاز راهِ نوبهارِ روز

ساقی آواره خورشید باز آید
عقده‌های تلخِ ظلمت را
با شرابِ گرمِ نورِ خویش
از گلوی تنگِ شهرِ خفته بگشاید